

תת"ע 2135/05/18 - מדינת ישראל נגד חיים בן ציון חיים בן ציון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2135-05-18 מדינת ישראל נ' חיים בן ציון
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים בן ציון חיים בן ציון

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זוכה מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 20.10.2017 שעה 09:20 ברח' שמואל הנגיד/שמאי באלעד, נהג ברכב מאזדה מ.ר. 07881462, בהתקרב למעבר חציה לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר חציה להשלים את החציה בבטחה בניגוד לתקנה 67 א' לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בעבירה וטען כי במקום נכחו הרבה עדים שנתנו עדותם והשאיר מספר טלפון, אולם המשטרה לא גבתה מהם עדות, העד היחיד שצוין בכתב האישום המקורי כתב מזכר כי הוא לא ראה את ביצוע העבירה, בתיק המשטרה יש רק דו"ח ולא נמצא בחומר הראיות צילום כפי שצוין בכתב האישום.

מטעם התביעה העידו שני עדים, מר רובינשטיין רן אשר רשם את הדו"ח ת/1 וערך שרטוט ת/2, והראל ישראל שערך מזכר ת/3, כאשר האחרון הוא לא ראה את העבירה (ראה עמ' 11 שורה 25-26, עמ' 12 שורה 6).

מטעם ההגנה העידו 4 עדים.

אציין כי על בית המשפט להזהיר את עצמו כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי.

לאחר ששמעתי את עדותו של העד היחיד מטעם התביעה אשר ראה את ביצוע העבירה ועדותו של הנאשם, התעורר

בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מעדותו של עד התביעה רובינשטיין רן לא השתכנעתי מעל כל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

עד התביעה ערך את ת/1, ובנסיבות המקרה ציין כי הבחין ברכב הנאשם חוצה את מעבר החציה כאשר הולך רגל רוצה לחצות את הכביש.

לאחר מכן ציין העד כי הולך הרגל הוריד את הרגל אל הכביש בבירור, כאשר העד אמר שהוא עמד וצפה מול בניין 4 (ראה עמ' 3 שורות 12-16).

מחקירתו הראשית מסר כי המרחק בינו לבין מעבר החציה היה כ-20 מטר, אם כי לא מדד את המרחק.

בחקירתו הנגדית מסר העד: **"הולך הרגל הוריד את הרגל לתוך מעבר החציה והתחיל לחצות והרכב שלך חתך. קודם הולך הרגל הוריד את הרגל ורצה לחצות ורק לאחר מכן הרכב שלך חתך".**

מהרישומים בדו"ח ומתגובתו של העד בחקירה נגדית לא ניתן לדעת אם בעת שהנאשם חצה את הכביש, הולך הרגל רק רצה לחצות או הוריד את הרגל למעבר החציה או כבר התחיל את החציה.

אומר מיד כי נוכח עדותו הנ"ל התעורר בליבי ספק אם יכול היה העד להבחין בפעולת הרגל ושל גרסתו של העד שהיה במרחק של כ-20 מטר.

יתרה מכך, במהלך חקירה נגדית עד התביעה סתר את עצמו כאשר הפעם הוא ציין כי עמד קרוב למעבר החציה (ראה עמ' 5 שורה 4), אלא שבהמשך חקירתו הנגדית נשאל העד:

ש: **"אתה אומר שהיית סמוך למעבר החציה כשראית אותי" והעד ענה:**

ת: **"כ-20 מטר ממעבר החציה. אולי קצת יותר, לא מדדתי".**

עוד אציין כי בדברי הנהג כפי שנרשם בדו"ח הנאשם היה עקבי וטען לאורך כל הדרך כי לא היה שם הולך רגל.

לאור הנימוקים הנ"ל, התעורר בליבי ספק ומצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

נוכח הנימוקים הנ"ל, אין צורך להזדקק בעדותם של עדי ההגנה כאשר חלקם היו עדים בעלי אינטרס כי אותו שוטר רשם להם דוחות וחלקם לא ראו כלל את ביצוע העבירה ומטבע הדברים לא היה טעם לחקור אותם.

באשר להעדר חומר ראיות/צילומים, הוסבר במהלך החקירה על ידי עד התביעה, וכך גם עולה מרישום הדו"ח, כי הרישום ר.נ+תמונה מתייחס לאופן זיהוי הנאשם, כלומר באמצעות רישיון נהיגה הכולל תמונה.

המזכירות תשלח הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, במעמד הצדדים